

[Indenrigsministeren.]

i Sverige, begyndte man med en Bestem-
melse om, at en meget stor Procentdel af
Bygningens Lejligheder skulde være ind-
rettet til Familier med mange Børn —
somme Tider var man helt oppe paa over
to Trediedele af Lejlighederne. Erfaringerne
i Sverige har imidlertid, saaledes som det
meget stærkt er anført over for mig, vist,
at man bør gaa længere ned. Af mange
Grunde er det ikke heldigt i Etagebebyg-
gelse, at en alt for stor Procent af Familierne
er børnerige.

Der er dernæst Spørgsmaalet om,
hvad man forstaar ved børnerige Familier.
Bestemmelsen derom findes i § 22, Stk. 2,
hvori det siges:

„Børnerige er Familier, som foruden
af en eller flere voksne Personer bestaar
af tre eller flere hjemmeværende, helt
eller delvis uforsørgede Børn, der ikke
er fyldt 16 Aar. Dog kan ogsaa ældre
Børn, der faar fortsat Uddannelse (her-
under ogsaa Lærlinge), eller som til Sta-
dighed er uden Arbejdsfortjeneste, efter
Kommunalbestyrelsens Afgørelse medreg-
nes.“

Saafermt de Midler, der er stillet til
Raadighed i Henhold til Bestemmelserne i
§ 21, skulde vise sig ikke at være tilstrække-
lige, findes der en Bestemmelse i § 26,
Stk. 1, der siger, at da tilskydes Resten med
Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af
den paagældende Kommune. Det er ind-
lysende, at den her anvendte Form for
Midlernes Tilvejebringelse ikke kan an-
vendes over for Parcelhus-Bebyggelsen; der
findes i saa Henseende særlige Bestemmelser
i Lovforslagets §§ 27—28. Her siges det,
at Parcel- og Rækkehuse, opført i Henhold
til denne Lov af børnerige, mindrebed-
lede Familier, fritages for den paa Byg-
ningen faldende Del af samtlige Ejendoms-
skatter, og at den aarlige Ydelse af Stats-
laanet nedsættes til 3 pCt.; 2 pCt. af
den til enhver Tid værende Restgæld er
Rente. Det vil altsaa sige, at Statskassen
i disse Tilfælde tilskylder 2½ pCt. Børne-
rige Familier, boende i Huse opført efter
Loven af 11. April 1933, fritages alene
for Bygningsskatterne. Man maa jo ved
Bedømmelsen af disse Smaaejendommers
Forhold erindre, at de er opført under et
ikke ubetydeligt lavere Byggeniveau end
det nugældende.

I øvrigt bestemmes det, at Skattefri-
heden og Nedsættelsen af den aarlige
Ydelse af Statslaanet kun gælder for den,
til hvem Statslaanet ydes, og altsaa bort-
falder i Tilfælde af Ejerskifte. En anden

Fremgangsmaade vilde formentlig kun med-
føre, at den paagældende Støtte til den
børnerige Familie kapitaliseredes, saaledes
at den følgende Familie ingen Gavn fik
deraf.

Jeg vil nu gerne angaaende disse Til-
skud til Familier med mange Børn sige,
at de Synspunkter, der ligger bag en saad-
an Lovgivning, er dem, der saa stærkt
er blevet fremhævet af svenske National-
økonomer, og som der blev givet et stærkt
Udtryk for forleden i et Foredrag, som
den svenske Professor Myrdal holdt i Na-
tionaløkonomisk Forening i København.
Tankegangen er den, at for visse begræn-
sede Dele af den sociale Lovgivning kan det
have en bestemt samfundsmæssig Interesse,
at det, som den sociale Lovgivning byder,
ydes i Form af en ganske bestemt Natural-
ydelse. Hvis jeg overfører denne national-
økonomiske Tankegang paa det Spørgs-
maal, der omhandles i det foreliggende
Lovforslag, vil det sige følgende: Hvis
man til en Familie med mange Børn, som
er økonomisk vanskeligt stillet, altsaa hører
til den mindrebemidlede Del af Befolkning-
en, yder en Støtte paa 300 Kr. udtrykt
i Penge, saa er det ikke det samme, som hvis
man stiller en Lejlighed til Raadighed,
der er egnet til en saadan Families Be-
boelse. I første Tilfælde er selvfølgelig den
økonomiske Støtte set fra Samfundets Side
af samme Omfang, men hvad Pengene da
anvendes til, har Samfundet ingen ind-
flydelse paa. Naar disse 300 Kr. derimod
ledes hen til en Anvendelse som den, der
her foreslaas, har Samfundet derigennem
sikret sig netop det, der er Formaalet med
denne Lovgivning: at den paagældende
Familie med de mange Børn kommer til at
bo under disse gode, sunde og lyse Forhold,
som en saadan Bebyggelse medfører.

I Lovforslagets §§ 14—20 findes en
Række fælles Bestemmelser, som jeg ikke
skal gennemgaa i Enkeltheder, idet jeg hen-
viser til Bemærkningerne til disse Para-
grafer. Jeg skal dog anføre, at i § 15 fast-
sættes den aarlige Ydelse af Laanet til 5½
pCt. af Hovedstolen; af denne aarlige Ydelse
er 4½ pCt. af den til enhver Tid skyldige
Restgæld Rente. Der er dernæst indsat
en Bestemmelse, som ikke fandtes i 1933-
Loven, nemlig at 1/10 pCt. af Hovedstolen
er Bidrag til en Reserve- og Administra-
tionsfond. Den aarlige Ydelse forhøjes alt-
saa ikke i Forhold til 1933-Loven, men
denne 1/10 pCt. af Hovedstolen udgør en Del
af de 5½ pCt.s aarlige Ydelse. Endvidere
er der indsat en Bestemmelse forskellig
fra 1933-Loven; der har sin Aarsag i, at